

O tempora...

Pál rajza.

- Vajjon ki lehet az a veszedelmes gonosztevő, kit oly erős csendőri fedezettel kísérek?
— Az új főispán.

Jelvény kérdés.

Rendezik a jelvény kérdést,
Készen lesznek maholnap.
Lesve-lesik ott fenn Bécsben,
A magyarok
Vajjon ehhez mit szólnak?

Azt hiszik, e nagy vívmánytól
Nem is tudánk aludni.
Rosszúl hiszik, ha azt hiszik,
Hogy még mindig
Czímeresek vagyunk mi.

Syriette.

Udvariasság.

- Miért ültél megint három hónapot?
— Egy kis udvariasság miatt.
— Hogy-hogy?
— Hát egy úr az utcán elejtette az ezüstbotját, én mindjárt odaszaladtam és udvariisan...
— Felemelted?
— Nem, csak elemeltem.

Rendőri hír.

Jó fogást csináltak ma a detektívek. Furó Ádám nemzetközi jól ismert betörőt fogták el, a kit már több mint egy év óta kerestek. Több ország rendőrsége kutatta állandóan és sehol se tudtak ráakadni. Mindenki bámulta ügyességét, hogy hol talált oly kitűnő rejtékhelyre. Kihallgatásakor beismerte, hogy a haladó párt klubjában élt már a párt megalakulása óta, ahol nem kellett elfogatástól tartani, mert soha egyetlen egy embert se látott ott. Hosszú ideig el lehetett volna még ott nyugodtan, de a kíváncsiság elvitte a hétfői megyeházi gyűlésre a karzati vendégek közé és hazafelé menet az a szokatlan és hihetetlen dolog tünt fel a detektíveknek, hogy valaki a haladó pártba megy. Sejtették, hogy nem tiszta lelkiismeretű ember s így került a vén betörő hurokra.

Kis városban.

- I. úr: (este 9 órakor). De büdösség van!
II. úr: Meg kellene tiltani a főispánnak is, hogy 10 óra előtt megkezdhesse a sétáját.

A GYLKOS ÉRKEZÉSE

Fővárosi Lapok, 1876. október 25.

(Korabeli bűnügyi híradás.)

„A gyilkos Francesconival tegnapelőtt este érkeztek meg a déli vasuton Bécsbe, hol az indóháznál [pályaudvarnál] sűrű néptömeg várta. A perronon, mely a közönség elől el volt zárva, gr. Lamezan államügyész, több rendőrbiztos, hírlapírók s vasuti tisztviselők álltak. A trieszti vonat érkeztekor az egész közönség a vasuti kocsik felé tolongott, honnan a rablógyilkos volt leszállandó. Két detektív vette közre. Francesconi kis, gyöngye fiatal ember, finom tournurrel [itt: viselkedéssel]; felhajtott gallérú mencsikoffot [a Poltavánál a svédeket megverő és Nagy Péter cár birodalmát megmentő Mencsikoff orosz tábornokról elnevezett kabát típus] viselt, kalapját mélyen szemére vágta, kezei pedig bilincsbelen voltak. A tömegeből mindenki ohajtotta volna látni a gyilkost, ki Breitenfeld rendőrbiztossal s két detektívvel foglalt helyet a kocsiban. A munkások magasra tarták lámpásaikat, hogy láthassák. Köröskörül nagy volt az izgatottság; a kalap s a felsőkabát galléra közt észrevehető volt a gyilkos sápadt színe, gonoszúl pillantgató szeme s vékony barna bajszja; ő maga úgy ült, mintha már nem is élne.

A kocsi az országos törvényszékhez indult, hol tegnap volt az első kihallgatás. Hír szerint az elrablott összegből sikerült Klagenfurtban felfedezni 10,000 ftot osztrák bankjegyben és 4000 márkát porosz jegyekben. Sterzingben a gonosztevő töredelmes és részletes vallomást tett. Egész hidegvérrel, részletesen mondta el gonosztettének elkövetését s csak a vallomás végeztével látszott rajta az összetörtség. Gugát, a meggyilkolt levélhordót, a postaigazgatóság nagy disszelmeltemteté el; koporsója virágkoszorúkkal volt borítva s két katonai zenekar játszott gyászindulókat.” [...] ➡

Tisztelgő felvonulás 1937-ben, III. Viktor Emánuel olasz király magyarországi látogatásakor az Andrássy úton

Budapest, 1935, őrszoba a XII. kerületi Városmajor utcában

A DETEKTÍVEK ÜNNEPE

Budapesti Hírlap, 1895. december 18.

„A budapesti államrendőrség detektív-testülete ma ünnepelte főnállásának tizedik évfordulóját. Az ünnepet, mely a főkapitányság detektív felügyelői szobájában folyt le, Szombatfalvy Albert detektív-felügyelő nyitotta meg rövid beszéddel. A detektívek, ugymond, mint a közbiztoság névtelen harcosai, nem fényt, ünnepeltetést kívánnak, hanem csak az a céljuk most, hogy beszámoljanak tíz éves működésükről és köszönetet mondjanak mindazoknak, a kik e magyar detektív-testületért közvetlenül vagy közvetve fáradoztak és közreműködtek abban, hogy a detektív-intézmény a jelenlegi színvonalra emelkedhetett. Ezután Haluska Lajos detektív felolvasta a detektív-testület tíz éves működésének történetét.

A kormány 1885-ben határozta el, hogy az igényeknek már meg nem felelő polgári biztosi intézmény helyett a detektív-intézményt hozza be. December 8-án nevezte ki Török János főkapitány az első detektíveket, szám szerint 28-at. A detektív-intézmény folyton fejlődött, de különösen azalatt az idő alatt, míg Sélley Sándor vezette a rendőrséget. A detektív-testület ma a felügyelőn és helyettesen kívül 75 detektívből áll, kik a legnagyobb odaadással végzik feladatukat. Az éljenzéssel fogadott előadás után ismét Szombatfalvy Albert detektív-felügyelő emlékezett meg Sélley Sándor dr. miniszteri tanácsos, mint volt főkapitány érdemeiről. A detektív-testület hálából megfestette a volt főkapitány arcképét, s azt a mai napon leplezte le. A kitünően sikerült arcképet a detektív-testület nevében Horváth Péter, a detektívek veteránja vette át.

Ezután Pekáry József főkapitányi helyettes felolvasta Perczel Dezső belügyminiszternek hozzá intézett levelét, a melyben a miniszter igaz megelégedését fejezi ki a detektív-testület működése fölött s buzdítja, hogy munkásságába a tíz év alatt tapasztalt buzgalmat, önfeláldozást ezután is megtartsa. A levél végén értesíti a belügyminiszter Pekáryt, hogy Szombatfalvy Albert detektív-főnököt rendőrtanácsossá nevezte ki.” [...] ➡